

การศึกษาประสิทธิภาพแบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต
โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา
The Study practiced for trombone performance
Phanomsarakham “Phanom Adun Witthaya”
School Marching Band Chachoengsao Province.

ศักดิ์เกษม จันทรศิริกุล
Sakasem Chansirikun

ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพนมสารคาม
(พนมอดุลวิทยา) อ.พนมสารคาม
จ.ฉะเชิงเทรา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกท롬โบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต และ 2) เพื่อ หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ปฏิบัติเครื่องเป่าท롬โบน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 15 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกท롬โบน และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาอัตราส่วนประสิทธิภาพ และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกท롬โบน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.67/82.33 เป็นไปตามที่กำหนดไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แบบฝึก ,ท롬โบน, วงโยธวาทิต

Abstract

The purposes of this research were to 1) to develop and assess the efficiency of the trombone performance practice module 2) to compare and students' learning and skill between before and after experimental treatment. The research samples were 15 Mathayomsuksa 1-6 students of Phanomsarakham “Phanom Adun Witthaya school” Marching Band, Chachoengsao, selected by purposive sampling method. The research instruments were consisted of the trombone performance practice, achievement test. The collected data were statistically analyzed by using percentage, mean, standard deviation, efficiency ratio.

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๘

The finding revealed that the efficiency of the practicing the trombone was 82.67/82.33 which at performed criteria of 80/80. The students' achievement after the treatment was higher than that before learning at the .05 level.

Keywords : The performance practice, Trombone , Marching Band

ความเป็นมาของปัญหา

ความรักดนตรี และความสามารถด้านดนตรีเป็นสิ่งที่ควรต้องปลูกฝังให้แก่นคนไทย เพราะเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นชาติ ความเจริญของชาติ ดนตรีจะทำให้เป็นคนสงบ และเยือกเย็น มีความรับผิดชอบ อดทนเพราะจะต้องฝึกอย่างหนัก จึงจะเกิดทักษะและความชำนาญได้ ไม่ว่าจะเป็นดนตรีไทยหรือดนตรีสากลก็ตาม ซึ่งการฝึกทักษะทางด้านดนตรีและปลูกฝังความรักด้านดนตรีจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็ก กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”หรือมาตรา 28 วรรค 1 ที่ระบุว่า “หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลายทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ” และแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ที่ได้กำหนดแผนการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษไว้ว่าเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ชุมชน และประเทศชาติ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละคนอย่างเต็มที่โดยอาศัยการศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาคน และได้กำหนดแผนชี้แนะทิศทางการที่จะประสานงานพัฒนาเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษให้เป็นระบบในส่วน of ดนตรีสากลนั้นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งบ่งบอกถึงความเป็นสากลทางด้านดนตรีซึ่งมีรูปแบบการจัดกิจกรรมได้หลากหลาย เช่น กิจกรรมวงดนตรีสากล กิจกรรมวงโยธวาทิต มีการส่งเสริมในหลายรูปแบบ

จัดทั้งระดับเยาวชน และระดับผู้ใหญ่ สำหรับกิจกรรมวงโยธวาทิต เป็นกิจกรรมดนตรีประเภทหนึ่งที่มีคนจัดให้มีขึ้นภายในโรงเรียนนอกเหนือกิจกรรมในห้องเรียน

การจัดกิจกรรมวงโยธวาทิตตามสถานศึกษาต่าง ๆ ยังมีปัญหาอยู่มาก ทั้งด้านอุปกรณ์ สื่อ และครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถด้านวงโยธวาทิต ดังที่ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2544, น.44 – 45) กล่าวถึงปัญหาของกิจกรรมวงโยธวาทิตในด้านวิชาการดนตรีว่า กิจกรรมวงโยธวาทิต มักจะมุ่งเน้นการบรรเลงเพลงอย่างเดียวโดยการดำเนินการหรือสอนให้นักเรียนจดจำการปฏิบัติทักษะดนตรีจากการท่องจำ และปฏิบัติซ้ำ ๆ ซึ่งหลายครั้งมิได้อยู่บนรากฐานของความเข้าใจ และความซาบซึ้งในดนตรีอย่างแท้จริงทำให้นักเรียนขาดพัฒนาการทางสาระดนตรี นักเรียนได้ไปเพียงการบรรเลงเพลงนั้น ๆ คล้ายเครื่องจักร โดยมีได้เห็นถึงกระบวนการเรียนรู้ดนตรีอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อันเป็นการสร้างความเจริญงอกงามและพัฒนาการทางดนตรีต่อไป นอกจากนี้กิจกรรมวงโยธวาทิตมุ่งเน้นเพียงการปฏิบัติทักษะดนตรีได้เท่านั้น มักจะไม่มีการสอนให้นักเรียนเข้าใจทฤษฎีดนตรีซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนดนตรี นักเรียนแทบทั้งหมดที่อยู่ในวงโยธวาทิตสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีได้แต่ไม่มีความรู้เรื่องทฤษฎีดนตรี ดังนั้นกิจกรรมวงโยธวาทิตที่ดีจึงควรให้ความรู้ความชำนาญทั้งทางทักษะและทฤษฎีดนตรีควบคู่กันไป

จากสภาพปัญหาผู้วิจัยพบสภาพปัญหาคือ นักเรียนมีเวลาค่อนข้างจำกัดขาดแคลนวัตรกรรมการเรียนการสอน นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางวิชาการดนตรีสาขาน้อยไม่เท่ากัน ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร จึงคิดว่าแบบฝึกและกระบวนการฝึกจะนำมาแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา นำไปฝึกได้ทุกสถานที่และยังสามารถเรียนรู้นอกเวลาได้ อีกทั้งยังสามารถเรียนและฝึกซ้ำได้หลายครั้งเท่าที่ผู้เรียนต้องการ

ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ วิชาดนตรีสากล ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาการสร้างและพัฒนาแบบฝึก เรื่องแบบฝึกทอมนโบน มาใช้สำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึก และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทรมอบอน สำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนรู้ เรื่อง แบบฝึกทรมอบอน สำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ก่อนใช้แบบฝึก และหลังใช้แบบฝึกทรมอบอนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” อำเภอพนมสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่างในการหาประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทรมอบอน เป็นนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” อำเภอพนมสารคาม จำนวน 12 คน โดยวิธีเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเข้าสู่งการทดลอง 2 ครั้ง ดังนี้

1. การทดลองรายบุคคลหรือกลุ่มทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) จำนวน 3 คน
2. การทดลองรายกลุ่มหรือกลุ่มทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) จำนวน 9 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง จัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทรมอบอนเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ เป็นนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” อำเภอพนมสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ คือ การเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทรมอบน ร่วมกับการฝึกปฏิบัติ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) มี 2 ตัวแปร ได้แก่

1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทรมอบน สำหรับนักเรียน วงโยธวาทิต โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา

2) ประสิทธิภาพสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบฝึกทรมอบน สำหรับนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ทดลองใช้แบบฝึกทรมอบน สำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา แยกเป็น 2 เรื่อง ประกอบด้วย 1) เทคนิคการ เล่นทรมอบน 2) เทคนิคการบรรเลงเพลง ในแต่ละเรื่องแยกการฝึกตามกระบวนการฝึกเป็นเรื่อง ๆ แยกฝึกรายบุคคล และแยกตามกลุ่มเครื่องดนตรี เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบฝึกทรมอบน สำหรับนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทรมอบน และหาประสิทธิภาพแบบฝึกทรมอบน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพร้อมทั้งนำปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำไปสอบกับกลุ่มนักเรียน จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มสำหรับทดสอบรายบุคคล จำนวน 3 คน ทดสอบกลุ่มเล็กจำนวน 9 คน พร้อมทั้งนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข และทดสอบประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์ 80/80

2. นำแบบฝึกทรมอบน ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 นักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 นักเรียน 15 คน โดยการสุ่มกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติแบบที (t -test for Dependent sample)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. แบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกทรมโบน
2. แบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต แยกเป็น 2 เรื่อง ประกอบด้วย 1) เทคนิคการ เล่นทรมโบน 2) เทคนิคการบรรเลงเพลง ในแต่ละเรื่องแยกการฝึกตามกระบวนการฝึกเป็นเรื่อง ๆ แยกฝึกรายบุคคล และแยกตามกลุ่มเครื่องดนตรี
3. แบบทดสอบวัดประสิทธิผลทางการเรียนจากแบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียน วงโยธวาทิต เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินการปฏิบัติทรมโบน แบบ Rubric

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทรมโบน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มีการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทรมโบน จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา-การใช้ภาษา และด้านเทคนิคการปฏิบัติ โดยใช้แบบประเมินประสิทธิภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทรมโบน จากกลุ่มตัวอย่างในการหาประสิทธิภาพ (เก่ง: กลาง: อ่อน) จำนวน 3 ครั้ง แบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน , แบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน และการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพทางการเรียน จากกลุ่มตัวอย่างในการทดลองจริง จำนวน 15 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เทคนิคการเล่นทรมโบน และทดสอบปฏิบัติทรมโบน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), การหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และทดสอบประสิทธิภาพก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t-test for Dependent sample

ผลการวิจัย

1. ในการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทรมอบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ปรากฏผลดังนี้

การทดสอบประสิทธิภาพ แบบฝึกทรมอบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยวิเคราะห์จากการแบบทดสอบระหว่างเรียนของบทเรียนตามเกณฑ์ การทดสอบประสิทธิภาพภาพสื่อ (E_1 / E_2) ทดสอบกับนักเรียนจำนวน 9 คน ได้ผลคือ ประสิทธิภาพระหว่างฝึกซ้อม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.56 คิดเป็นร้อยละ 82.59 และประสิทธิภาพหลังกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.11 คิดเป็นร้อยละ 81.85 และผลการทดสอบกับนักเรียน 15 คน ได้ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพระหว่างกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.60 คิดเป็นร้อยละ 82.67 และประสิทธิภาพหลังกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.40 คิดเป็นร้อยละ 82.33 ดังนั้นแสดงว่าแบบฝึกทรมอบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.67/82.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ในการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทรมอบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. การประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกทรมอบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทราของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระดับมาก และประสิทธิภาพของแบบฝึกทรมอบน เท่ากับ 82.67/82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การศึกษาประสิทธิผลทางการเรียนเทคนิคการเล่นทรมโบน และการปฏิบัติทรมโบน จากแบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 โรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียน วงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. แบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา” จังหวัดฉะเชิงเทรา ปรากฏว่ามีประสิทธิภาพ 82.67/82.33 หมายความว่า ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติแบบฝึกทรมโบนและทำแบบ ทดสอบระหว่างเรียนถูกต้อง ร้อยละ 82.67 และได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ สนใจ (2542, น. 219) พบว่าชุดการสอน การอ่านและร้องโน้ตสากลมีประสิทธิภาพ 80.17/84.32 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อันเป็นผลมาจากแบบฝึกทรมโบน สำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตที่พัฒนาขึ้นนี้ได้ดำเนินการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ การวางจุดหมาย การศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา การวางแผนดำเนินการพัฒนา จนถึง การทดลอง อีกทั้งผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้งด้าน เทคนิคการปฏิบัติ และด้านเนื้อหา และได้ดำเนินการทดลองตามกระบวนการวิจัย และพัฒนา จนมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างและใช้กับการ เรียนการสอนต่อไป

2. ประสิทธิภาพทางการเรียนแบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต ของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจาก แบบฝึกทรมโบนสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต มีกระบวนการสร้างเป็นอย่างดีในการ

ฝึกทักษะครูควรให้แรงเสริมโดยให้กำลังใจ เพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ และมีความเข้าใจมากกว่าการสอนแบบบรรยาย อีกทั้งผู้เรียนสามารถควบคุมลำดับขั้นตอนในการเรียนด้วยตนเอง ตามความสนใจจนกว่าจะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. ควรมีการพัฒนาแบบฝึกในสถานศึกษาให้มากขึ้น เพื่อเป็นสื่อการสอนที่มีรูปแบบทางเลือกที่ดีให้แก่นักเรียนที่ต้องการเรียนด้วยตนเอง เป็นการสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ในการพัฒนาแบบฝึก ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจะตื่นตัวกับแบบฝึกใหม่ ๆ รวมทั้งให้ความสนใจกับการให้กำลังใจ (Interactive) ของครู ดังนั้นควรสร้างสิ่งที่จะทำให้เกิดการตอบสนองเช่นนี้มาก ๆ
3. ควรสนับสนุนให้มีการทำแผนจัดการเรียนรู้ และจัดทำรายงานการใช้แผนจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา และวิชาอื่นๆ ทุกกระบวนชั้นให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอนให้พัฒนาในทางที่ดีขึ้น และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้ผู้สอนปฏิบัติ โดยมีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2545). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2544). **พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์**. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ สนใจ. (2542). การพัฒนาชุดการสอนและการอ่านโน้ตสากลในรายวิชา
ดส.1114 คีตศิลป์สากล 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์.วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรี, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
มหิดล.

Johnson, D.W. and Holubec, E.T. (1994). Circle of learning: Cooperative
in the classroom (4nd ed). New York:Minnesota Interaction
Book.

Larey, Dentel Ralph. (1978). Effect of Feedback on Individuality.
Dissertation Abstract International. 36(online) : 817-A.

แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่องพัฒนาทักษะการควบคุมเสียง

Frombone

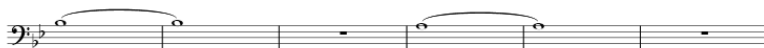
Long Tones

แนวทางการปฏิบัติ

สำหรับคีย์เอกไม้น้ำ
นโยธาคัดโรยเกษมสาธิตาน "โฉมเอกอุลลิตา"

- * ก่อนการเป่าทุกครั้งควรหายใจให้เต็ม 100% อย่างเกร็ง ให้รู้สึกสบาย ไม่ควรรีบร้อน
- * เมื่อเป่าโน้ตยาวควรใช้ลมให้หมดในโน้ตนั้นๆ
- * ลมที่ตีควรวะออกมาอย่างสม่ำเสมอและควบคุมได้ไปตลอดทั้งแบบฝึกหัด
- * ถ้าเป่าโน้ตยาวแล้วลมหมด ไม่ควรพินเป่าต่อไป เมื่อหมดแล้วก็หมดไป อากาศเป็นของฟรีหายใจเมื่อใดก็ได้
- * การพยายามฝึกเล่นโน้ตนั้นๆ ทำให้ปริมาณลมเปลี่ยนแปลง ส่งผลไปถึงคุณภาพเสียงด้วย (Tone Quality)
- * ถ้าเป็นแบบฝึกหัดที่มีขึ้นๆ โน้ตทั้ง 2 ตัวควรมีความต่อเนื่อง และคุณภาพเสียงที่เหมือนกัน

Harmonic 1

Harmonic 2

A musical score for a single melodic line in bass clef, 3/4 time, with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The score consists of 12 measures. The first 10 measures are eighth-note patterns, and the last two measures are quarter-note patterns. The melody is a simple, repetitive exercise.